

576

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	
Pe un an	160 Lei
Pe jumătate de an	80 "
Pe un pătrar de an	40 "
Un număr	3 Lei.
Pentru străinătate pe un an	260 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:
Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.

Intre timp și vecinicie.

Prelegere din religie de preotul Sinesiu Bistreanu.

Vecină cu parohia ce păstoriaș odinioară ca preot, era și micuța comună Călina, situată între două dealuri acoperite cu moșie; iar prin mijlocul satului șerpuia un riuleț de codru, cam nărăvos primăvara, pe când vara trăgea de moarte, că nu oferea nici vitelor apa de lipsă. Casele locuitorilor, din pricina terenului deluros, erau rădicate fără sistem și așa nici comuna ca atare nu da vr'o priveliște plăcută.

Cam în mijlocul satului era biserica, școala și casa parohială, de fel zidiri primitive și atât preotul cât și învățătorul dovedeau vremuri patriarhale și tot așa erau credincioșii; puțin pretențioși, onești și mulțumiți cu ceea ce le oferă Făcătorul.

Lăcașul sfânt, biserica era foarte veche, construită din bârne de stejar, micuță și cu clopotnița de scânduri. În interior, padimentul de lut și tavanul scund, cu scânduri vâpsite și ici-colea presărat cu stele albastre. Zugrăveala pe iconostasul simplu, era o zugrăveală veche și primitivă, dar ridicată la un nivel de sfințenie; căci urmele de ceară și lipsa de colori da dovadă că credincioșii pioși au folosit adesea ocazia de a săruta aceste icoane și a le împodobi cu lumini de ceară.

De altfel întreaga înfățișare a interiorului îmi înspira un deosebit respect și mă transpunea cu gândul la cucernicia înaintași.

Voesc a istorisi, că în despărțământul femeilor am dat de o icoană, pe carea contemplându-o, m'am gândit cu deosebit interes la înțelesul ei. Era adecă zugrăvit de penelul unui om puțin pricepător în ale zugrăvelei, dar acest zugrav dovedea multă convingere în însemnătatea alegorică a icoanei. Ni se înfățișa o legendă după

profeții Varlaam și Ioasafat, cum un om fugea prigonit de un taur sălbatec și în spaima sa omul cade într'un abiz; rostogolindu-se, în cădere sa apucă cu nădejde o tufă de smeuraș care prinsese rădăcini în răpă și vegeta cam fără vlagă. Nevoiașul, văzându-se deocamdată scăpat, se ținea cu tărie de tufă și privi în sus spre vrăjmașul taur pe care îl observa cu câtă furie se ostenea să-l ajungă și să-l arunce cu coarnele sale în abiz; își întoarce privirea dela acest neprieten și privește spre fundul abizului, unde observă un șerpe uriaș, carele cu ochi lacomi și o gură mult căscată aștepta, ca în tot momentul omul să-i cadă, ca pradă binevenită. Ingrozit de situația primejdioasă în carea se afla, tremura din toate membrele corpului. Mai privind cu atențiune observă cu groază, că la rădăcina tufei erau ocupați doi șoareci unul alb și celalt negru și cari scormoniau cu mare sârguință pământul și rodiau din rădăcina smeurașului și așa destul de slăbuțe, așa că nu lipsea mult și tufa cu omul la olaltă, aveau să se prăbușiască în adâncime; iar bietul om prevăzându-și soarta și sfârșitul, privia aiurit și desnădăjduit. Privind el astfel, zărește pe crenguțele smeurașului multe smeure roșii și coapte, și ademenit de frumșetea și bunătatea ce-i îmbia smeurele, își uită de taurul care în continu mugia furios și nu-și mai amintește nici de monstrul de șerpe, dar mai nesocotește și pe cei doi șoareci, cari aveau de scop a-i nimici ultimul refugiu; uitase teama și nevoia și culegând smeure le mânca cu lacomie.

Crâșnicul bisericei văzând cu ce atențiune privesc eu această icoană, îmi zice încetșor; „Drept îi părinte că omul din icoana asta a fost foarte ușuratic și fără pic de gândire, că de dragul dulcelor smeure își uită de marea primejdie și de moartea ce-l pândeste?”

Intorcându-mă spre crâșnic, îi răspunsei: „Ei, de ai ști bădiță, că vezi omul din icoană

suntem noi înșine. Privește și înțelege! Taurul e moartea carea neconținut, ne urmărește, vrând să ne înhațe; uriașul de șerpă din adâncime e iadul cu diavoli săi, cărora moartea e hotărâtă să ne dea ca pradă; cei doi șoareci ce rod la rădăcină sunt ziua și noaptea, că cel negru roade mereu din zilele noastre de seara până'n zori, ca apoi să lase loc șoarecelui alb, care ne scurtă din viață de dimineața până seara. Și de ne-am gândi o leacă, că încungiurați de atâția neprieteni, noi ne lăsăm ademeniți de plăcerile acestei lumi, încât uităm moartea, iadul și timpul care atât de fulgerător trece și mistue din viața noastră; iar noi ne bucurăm că ni se îmbie niște smeure — niște plăceri trecătoare și fără preț.

*

Intervalul sau restimpul dintre timp și veșnicie e o întrebare de cea mai mare însemnătate pentru noi cei-ce vețuim pe această lume, și orice om cu judecată și orice creștin are îndatorirea s'o țină vedere. Este o moarte, după cum și scrie apostolul Pavel către Evrei: „Fiecărui om e hotărât ca odată să moară“. 9. 27.

Se vestise înainte cu niște ani, că un medic anume Koch a aflat leac contra hectice și unii oameni dornici de a trăi mult veniseră la ideea, că doară va inventa știința vr'un leac carele să prelungească până la nesfârșit viața omului... Omul întreg la minte știe anumit, că împotriva morții nu se va afla vreodată leac. Moartea ni se ivește fie și după una sută de ani și bătând încetisor la ușă, ne chiamă fără a lua în socotință nemulțămirea noastră. Și s'o mai știm și aceea, că este o vecinicie, căci scris este; Și omul are să plece în locașul vecinicieii!

Apostolul Pavel scrie Colosenilor: „Gândiți adesea la cele de sus și nu numai la cele de pe pământ“. III. 2. 3.

Fiecare s'o mai știe, că calea noastră cu corpul se sfârșește într'o groapă din morminții de pe colina din capătul satului; iar moartea o socotim numai ca o punte trecătoare spre o altă locuință. Se înțelege că tot faptele noastre sunt hotărâtoare că în cealaltă lume avem parte de fericire sau chinuri; căci dela Dumnezeu suntem făcuți și avem să stăm în serviciul său. Să ne-o însemnăm bine, că noi nu suntem p'acest pământ numai în urma unei întâmplări oarecare și fără vro însemnătate, dar nici slobozi suntem a face ce vrem. De viețuește cineva ca om, are să se considere ca făptură a lui Dumnezeu și zi cu zi avem să îndeplinim voința Făcătorului Dumnezeu ca pregătiți... să ne facem demni de o altă viață — la Dumnezeu — care viață e dincolo de mormânt și nu va avea sfârșit.

Fiindcă apostol Pavel scrie; „Căci petrece-rea noastră e în ceruri, de unde așteptăm pe Mântuitorul. Filip. III. 20.

Iar noi așa să trăim în lume, ca să nu ridicăm numai privirea spre ceriu, ci și inima. Inima în ceriu și ceriul în inimă.

Străbunii noștri, ca creștini își aveau unii de simbol un vulture care zboară preste pământ, cu înscrisul: „Voesc tot mai sus“. Alții își aveau ca simbol un pelerin cu scrisoarea „Tot așa mai departe“. Că își ziceau ei: „Noi n'avem aici loc stabil, căutăm pururea cele viitoare, căci ne potrivim acelor călători, cari or unde s'or nimeri, se îngrijesc și de o locuință peste noaptea cea neagră“.

Cum să trăim deci? Să-mi închipuesc că mă cinsteste cineva cu șeptezeci de pâni, zicându-mi: „să ști că una dintre pâni conține otravă și mâncându-o vei muri!“ Iar eu ori de câte ori voiu tăia o felie de pâne, îmi voiu zice: „Aceasta conține otrava, aceasta e moartea mea!“ Iar înțelesul ar fi acesta; Omul și cu pânele suntem noi și cu cei șeptezeci de ani ce probabil ni-i dăruiește Dumnezeu; căci în întregă-ne viață ar trebui să ne gândim, în acest an are să fie sfârșitul vieții mele. Fericit e acela pe carele moartea îl va afla pururea pregătit!

Un boer foarte bogat avea la curtea sa și un nebun de curte și într'o zi îl cinsti cu o cârje lucrată frumos și-i zise: „ai s'o țină pe lângă tine pân' ce vei da de un alt om mai prost ca tine și de-l vei afla, să-i dai aceluia cârja!“ Și după niște ani se întâmplă că se îmbolnăvește boeriul, și pe lângă neamurile adunate la patul bolavului mai era și nebunul iar boeriul îi spusese și acestuia că starea în care se află e deajuns de primejdioasă și, că cât mai curând trebuie să părăsească cele de aici. Nebunul om milos de altfel, începe a se boci, dar dela o vreme întreabă pe boer: „Unde vrei să mergi stăpâne?“ — „In o altă lume“. — „Și te rentorci curând, să zicem după o lună ori două?“ — „Ba, nici odată, că plec pentru tot-de-una“: zice boeriul cu tristeță. „Dacă ne părăsești pentru totdeauna, făcutu-ți-ai pregătirile de drum, rândul gospodăriei cum îl lași? N'ai făcut nimic din toate acestea, se vede deci că ești mai prost decât mine; iată mai ține și tu această cârje!“

Viețuind în lume să slujim și lui Dumnezeu și să ne pregătim mereu, îndeplinindu-ne îndatoririle; iar încât întrelăsăm aceasta s'o știm, că tot în paguba noastră o facem.

Sfârșitul fiecăruia se apropie mai curând de cât o credem, de aceea să nu ne socotim îndestulați cu soartea pân' ce n'am devenit alt om; căci e știut, că astăzi sunt om, dar e mai mult ca probabil că nu sunt și mâne.

Și întrucât am pierit din vederea lumii, șters sunt și din memoria ei.

Parcă mă surprinde pe mine însumi scurtșinea de judecată a mea, căs atât de tâmpit în simțimintele mele, că țin cu atâta tărie la presinte și-mi uit cu totul de viitor.

Numai într'un caz m'aș considera om înțelept, dacă orice fac, orice gândesc, totul așa s'ar face ca și când astăzi ar trebui să mor.

Dac'aș avea conștiința curată, nici n'ar trebui să mă tem de moarte; căci cât de bine mi-ar prinde să delătur păcatul și astfel să nu mă mai tem de moarte.

Să mă pregătesc astăzi, pe ziua de mâne; să nu las ceva, căci ziua de mâne e o zi nesigură, și apoi cine mi-ar chezașui, că voi fi în viață, mâne zi?

Spre ce folosință mi-ar fi viața lungă, când mi-a slăbit zelul de a îndeplini binele.

Viața lungă nu mă va face bun, ci numai îmi sporește greșelele ori că le face mai mari; mai bine o viață de puțină durată, dar să trăiesc cuviincios.

Parcă îmi aduc cu drag aminte de ziua când făceam binefacerea și promiteam pocăință, dar gânditu-m'am, că din acea zi am mai sporit în binefaceri?

De îmi este moartea atât de spăimântătoare, trebuie să urmeze, că o viață lungă e cu mult mai primejdioasă.

Numai atunci m'aș considera fericit, dac'aș avea pururea în vedere ora morții și aș fi pregătit spre așa ceva. Când văd pe cutare murind, am să mă gândesc, că și eu am să ating acest drum.

Oara de dimineața am ajuns-o în pace, dar totuși să mă gândesc la împrejurarea, că vețui voi și oara de seara; iar trecând peste ceasul de seara, cine îmi va promite că cu siguranță o să vă revăd ceasul dimineții? Deci pururea pregătit să fiu, căci cei mai mulți pleacă de aici nepregătiți, că Fiul omului vine în momentul pe care noi nici nu-l bănuim; iar eu m'aș considera fericit și cuminte, dacă n'aș duce alte griji, decât așa să vețuesc cum în clipa morții aș dori-o însumi. De aș crede, că altfel ar fi sfârșitul meu, atunci aș pune în îndoială întreaga ființă a Mântuitorului, precum și viața Sa și învățătura propovăduită de Dânsul și apoi aș ajunge în împotrivire cu cele adevărate din viața lui Iisus, cum e mai cu seamă învierea și înălțarea sa la ceriu.

Deci comit o ușurință nesotită, că vețuind pe acest pământ să n'am în capul meu un pic de gândire ori că din adins să mă întreb: care-i scopul și menirea vieții mele și ce m'așteaptă

dincolo de mormânt? Și ca creștin să nu alung gândul morții și a ultimei judecări, predându-mă cu toată patima în vârtejul plăcerilor.

Sunt om și am să mă conving, că merg mereu spre marginea vecinicii și e timpul să-mi dau seama că sunt aproape de vecinicie; deci să nu mai viețuesc poftirilor trupești, că se apropie viforul și ziua cea mare aci este, ziua aceea care îmi va pricinui bucurie multă ori grele suferințe. Vine oara aceea, vreau eu ori nu vreau și n'am a fi întrebat sunt eu copil, june, bărbat ori moșneag.

Tatăl, om de omenie și cu temere de Dumnezeu, avea un unic fiu și era rău năvălit, așa că deși devenise om întreg dar nu primea sfat ori admonieri, căci zilnic era în tovărășia unor tineri destrăbalați. Ajungând bătrânul pe patul de moarte, ceru pe fecior să vină lângă dânsul și-i zise; „Am să mor și tu moștenești o avere mare, dar ca răsplată că te las om asigurat promite-mi cu jurământ, că îndeplinești o unică și ultimă dorință a mea, adevă în decursul celor șasă săptămâni după moartea mea — vei veni în fiecare seară în această odaie și aci vei petrece o oară numai în gânduri serioase asupra vieții și a viitorului tău!“ Feciorul se gândia, că nu e vre-un lucru greu și cu ușurință poate jertfi o oară din petrecerile zilnice de hatărul tatălui său și promise cu jurământ, că va îndeplini dorința bătrânului. Murind tatăl său, el se dete cu mai mult zel în petreceri cu tovarășii, dar apropiindu-se seara își aduse aminte de promisiunea făcută și veni în odaia tatălui său, ceea ce o făcu cam cu neplăcere la început, dar de teama jurământului și mai, ales a împrejurării, că aceasta era unica dorință a tatălui său; venia regulat la ora știută și singur în odaie gândia mereu că anume, ce scop avea bătrânul cu dorința sa aceasta? Și așa mereu gândind i-se deschiseră ochii sufl-tești, cari îi arătau, par'că, prăpastia spre care pornise; îl acuza și inima însăși și îl ajunse frica de nevăzutul stăpân și deveni om.

Eu însă să promit, că pân' la apropiata ziua a „Invierii“ să petrec și numai o oară în gânduri serioase asupra vieții mele și să-mi zic: Sunt la marginea vecinicii și'n orice moment pot cădea în adâncime, murind ca un păcătos. să iau deci în cercetare cele îndeplinite de mine în fie care zi, să-mi dau seamă că gândul meu în ce direcție zboară, inima la ce mă îndeamnă faptele și lucrările mele au vr'un rost ca să mă înfățișez cu ele înaltului Judecător... și atunci... numai atunci mă voi convinge, că cunosc înțelesul cuvintelor: între timp și vecinicie.

Var, 15 Februarie 1927.

Clerul ortodox și legea cultelor.

Asociația generală a clerului ortodox a trimis dlui ministru al Cultelor și Artelor, Alexandru Lapedatu, asupra proiectului de „legea cultelor, următorul memoriu:

Domnule Ministru, Aflăm din gazete, că în curând veți binevoi a depune la Corpurile Legiuitoare proiectul de legea cultelor. Nu am putut avea până acum prilejul de a ne informa cu privire la cuprinsul acelui proiect, care privește foarte de aproape soarta Neamului și Bisericii noastre, mai ales în ținutul de peste Munți, pestrițat cu atâtea culte și de atâtea limbi.

Avem conștiința deplină că, pe cât de larg și tolerant a fost sufletul românesc sub raporturile religioase dincoace de Carpați, unde poporul român a avut cărna politică a Statului, tot pe atât de mari nedreptăți a trebuit să îndure veacuri de-a rândul poporul român de peste Carpați. În curs de atâtea veacuri consecutive până bine de curând, n'a fost nedreptate care să nu fi fost săvârșită de opresorii Neamului nostru, și na fost nici o lege pe care ei să n'o fi călcat față de neamul nostru, când a fost vorba să ne răpească sufletele și să ne despoaie Bisericile, pentru a se ridica deasupra noastră.

După atari premise, cari nu pot scăpa mai ales din vederea D-vs., Domnule Ministru, care sunteți un fruntaș între istoricii neamului nostru, noi nu ne putem închipui legea Cultelor almintrelea, de cât numai un mijloc legal, oferit pe cale constituțională tuturor cetățenilor României, de a face uz deplin de libertatea conștiinței, garantată prin Constituție, și de a putea revizui și îndrepta prin actele lor de conștiință religioasă și de voință cetățenească, o stare de lucruri dureroase, cari se concretizează în dureroasa sfâșiere a Neamului nostru în privința vieții sale sufletești și bisericesti.

Lucrul de căpetenie, asupra căruia ne simțim datori să insistăm în concret și cu toată stăruința, este acesta: Să vă rugăm, Domnule Ministru, să binevoiți a fi de acord cu următoarele deziderate, de cari se leagă nu numai dreptatea cauzei ce o cerem, ci și interesele și prestigiul Statului și Neamului Românesc și anume:

Să binevoiți a face ca, după ce art. 22 din Constituție prevede, că „raporturile dintre diferitele Culte și Stat se vor stabili prin lege” — să se elimine din proiectul de lege al Cultelor toate acele pasagii, din care se creiază temeii de posibilitate pentru încheierea vre-unui concordat și mai ales afară de Legislativa Țării. Exprimăm această dorință cu atât mai vârtos, cu cât pentru Țară — care s'a angajat și obligat deja prin art. 22 din Constituție, să garanteze tuturor cultelor o deopotrivă libertate și protecțiune — este mai cu prestigiu și mai folositor să repete această garantare prin legea Cultelor și nu printr'un aranjament concordatar.

Dacă națiunea și Statul român, în plenitudinea puterii sale Suverane a putut să legifereze în chestiunea de organizarea Bisericii ortodoxe, care nici pe de parte nu

este de origină mai puțin divină decât cultul catolic, și dacă se va putea legifera, prin legea Cultelor și în chestiunea celorlalte Culte, — rămâne o singură cale de urmat: să se reglementeze prin legea Cultelor toate raporturile și ale tuturor Cultelor din Statul nostru, inclusiv Cultul catolic.

„Dogma” nici a unui Cult din această ortodoxă și creștinească Țară a acestui prea tolerant Popor român, nu poate fi ridicată, în nici un caz și nici un motiv deasupra prestigiului Bisericii ortodoxe naționale și, mai ales, nu deasupra principiului de Suveranitate națională.

Cel de al doilea lucru, pe care ne luăm voie să Vi-l cerem este: să binevoiți, Domnule Ministru, a fi de acord ca, de odată cu larga libertate a trecerilor religioase, care libertate este unul din derivatele libertății conștiinței garantată și aceasta prin Constituțiunea țării, să se asigure prin legea Cultelor și posibilitatea, ca averea bisericască încă să treacă, în mod proporțional cu cifra celor ce vor trece, dela un Cult la altul.

Cum vedeți, Domnule Ministru, subsemnații, cari reprezentăm prin Asociația Generală Clerul Român ortodox din întreaga întinderea Țării Românești, pornim în cugetul nostru dela spiritul de legalitate consacrat prin Constituție, și avem conștiința că, prin dezideratele fundamentale ce am exprimat, ne identificăm nu numai cu cei peste 10.000 de frați Preoți în numele cărora Vă grăim, ci și cu marii patrioți, care ne-au dat Constituția Țării, ca o cheazășie de bine, care ne obligă pe toți să clădim numai pe temeliiile ei și nimic în afară de aceste temelii.

Primiți, Domnule Ministru, asigurarea devotamentului și expresiunea deosebitei considerații ce Vi le păstrăm.

În numele Comitetului Central al Asociației Clerului ortodox din România.

Pr. I. Mihălcescu

Președintele Asociației Generale.

Vice-Președinți:

Pr. Gh. Ciuhandu

Președintele Asoc. „A. Șaguna”
din Mitropolia Ardealului.

Ec. I. Popescu-Mălăiești

Președintele Societății „Ajutorul”

ȘTIRI

Locale. Prea Sfinția Sa Episcopul nostru Iosif, după celebrarea Sfintei Liturgii în capela episcopescă prin prof. George Noaghea și diaconul episcopesc Teodor Roșca, a plecat la București însoțit de dl secretar consistorial Dimitrie Sgăvârdia.

În Dumineca întâia a postului mare a predicat diaconul episcopesc Teodor Roșca. Predica sa despre iubirea creștină a fost bine potrivită cu intrarea lumii creștine în timpul marelui post, prilej de reculegere și meditare duhovnicească.

Iubirea creștină, cuprinsă în cele trei norme fundamentale: a iubiri lui Dumnezeu, aproapei și a eului tău, a fost bine schițată de predicator și cu exemple frumoase întărită. Ascultată cu mult interes, predica aceasta ne-a dus la o îndoită concluzie; întâi, dorința credincioșilor de a li-se predica și în al doilea rând, darul de a predica frumos și captivant al părintelui Teodor Roșca.

Nădăjduim că părintele diacon se va îndeletnici să predice tot mai des!

*

„Societatea ortodoxă națională a femeilor române din Caransebeș și-a reluat activitatea sa deodată cu începutul Postului Mare. Seria conferințelor religioase a deschis-o părintele profesor Gheorghe Noaghea, vorbind — în legătură cu Dumineca ortodoxiei, — despre însemnătatea și cinstirea icoanelor bisericești.

Dsa a trecut apoi la iubirea creștină, arătând cu multă temeinicie, că faptele noastre bune din adevărată iubire creștină purced. Numai faptele mărturisesc credința noastră, căci „fără de fapte, credința moartă este“!

† **Dra Elena Țunea** s'a stins din viață într-o singură apăsătoare deplină, Luni în 5 Martie. Decedata a fost bine cunoscută în cercurile intelectuale caransebeșene, era coborâtoare dintr-o familie de seamă și o însuflețită naționalistă în timpurile de bejenie națională. Ținuta sa deschisă pentru neamul său au făcut, ca Dra Țunea să aranjeze șezători și teatre românești atunci când aproape toate gurile amușiseră în fața verdictului vremii... Convoitul sărac ce-i urma carul mortuar este o tristă mărturie, că nu se știu prețurile binefacerilor mari și slabă este recunoștința pentru dânsle.

Dumnezeu să-i facă parte de răsplata meritată!

Atacul asupra directorului dela „Curentul“. Eminentul ziarist, Dl Pamfil Șeicaru a fost într-una din zilele trecute victima unei sălbătice agresiuni, în chiar cancelaria dela redacție. Cum marele ziarist, a întreprins din incidentul unei crime ne mai pomenite, o întreagă campanie de purificare morală în lumea suspectă din capitală, un individ cu nume sunător l-a atacat și fără de veste l-a lovit pe Dl Șeicaru. Fapta aceasta nesocotită este cu atât mai condamnabilă, cu cât ziarul de sub conducerea d-lui P. Șeicaru nu este, foaie socialistă,

comunistă sau anarhistă — ci mai presus o foaie cu cele mai bune intenții față cu progresul, îndeosebi moral al Țării noastre!

Propunere. Un profesor universitar din Danemarca a înaintat Societății națiunilor propunerea următoare: În caz de război, toți miniștri și deputații cari au votat pentru război, să fie recrutați și trimiși la front; acelaș lucru îl propune și pentru orice funcționar, care a avut un rol, fie cât de mic, în jurul pornirii războiului. — Dacă s'ar înfăptui astfel de propuneri, de sigur lumea s'ar război mai puțin.

CONCURSE.

Pe baza ordinațiunii Ven. Consiliu Eparhial dđto 31 Decembrie 1927 No. 5759 B./1927 se publică concurs cu termen de 30 de zile socotit dela prima publicare în „Foaia Diecezană“ pentru ocuparea postului de paroh de cl. I., rămas vacant în urma răposării parohului Iosif Tempea în orașul Logoj, pe lângă următoarele

Emolumente:

1. Sesiunea parohială constatătoare din 32 jugăre,
2. Stola și birul uzitat,
3. Onorar de 1.500 lei din cassa Bisericii pentru 15 cuvântări.

De locuință va avea să îngrijească alesul paroh, având a plăti toate dările după sesiunea parohială.

Recursele, prevăzute cu documentele prescise, sunt a se înainta Oficiului protopresbiteral ortodox român al Logojului.

Recurenții sunt poftiți a se prezenta, cu prealabila încunoștiințare a Oficiului protopopesc, în vre-o Duminecă sau sărbătoare spre a-și arăta desteritatea în oratorie și în serviciul bisericesc.

Dat din ședința Consiliului parohial ținută la 23 Ianuarie 1928.

3—3

Dr. Aurel Mihaescu
vicepreședinte.

Aurel Secoșian
notar.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral: Dr. Aurel Mihaescu adm. protopresbiteral.

Pe baza ordinului Venerabilului Consiliu Eparhial dđto 11 Iulie 1927 sub Nr. 2814 B ex 1927 să escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh la parohia II de cl. II din comuna Sacoșul-mare protopresbiteratul Buziașului cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

Una și jumătate sesiune parohială după care alesul preot va suporta toate sarcinile publice.

Stola uzitată.

Casă parohială ne fiind până la alte dispoziții alesul preot se va îngriji de locuință.

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită recursele conform regulamentului pentru parohii adresate consiliului parohial din Sacoșul-mare prin Prea On. Oficiu Protopresbiteral din Buziaș.

Recurenții sunt poftiți a-se prezenta în sf. biserică în vre-o Duminică sau sărbătoare spre a-și arăta desferitatea în cântare tipic și oratorie însă nici de cum în ziua de alegere și numai cu încuviințarea prealabilă a protopresbiterului tractual.

Sacoșul-mare, din ședința consiliului parohial ținută la 15 August.

Zaharie Humița
președinte.

Savu Jugaru
notar.

In conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Nr. 3960 B. ex 1927.

3—3

Acest concurs se publică cu aceea, că — în baza aliniatului ultim din § 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial ddto 3 Martie 1914 și respective 22 Aprilie 1914 Nr. 1593 B, ridicat la valoare de conclud. sinodal cu concludul Nr. protoc. 33 ex 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta birul parohial, care este o parte legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din șed. Consiliului eparhial ținută la 10 Februarie 1928.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș

No. 486 Port. 1926.

Publicațiune de licitație.

Subseinnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea XLI din 1908 prin aceasta public, că conform deciziei judecătorei urbane din Timișoara de sub Nr. 22673/1925 efeptuindu-se execuțiunea la 21 Aprilie 1926 în favorul următorului Firma Steiner și Weinbergher reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle pentru suma de Lei 14259 — bani capital și accés. mobile sechestrate și suprasechestrate cari s'au prețuit în 33.000 Lei — bani și anume: 1. Patru porci, 2. trei căzi, 3. doi boii se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 2607/1926 G. al Judecătorei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunilor de 14.259 Lei — bani capital, cu 12% interese din 13 Noembrie 1925 și spesele de 4952 Lei — bani staverite până în prezent se fixează termenul de licitație pe ziua de 17 Martie 1928 la orele 4 p. m. în comuna Cuptoare la locuința următorului și toți aceia cari au vee de a cumpăra sunt invitați cu aceea

observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 15 Februarie 1928.

Portărel: **M. Guran.**

Croitorie Specială

pentru

DOMNI ȘI DOĂMNE

Numai o clipă și veți fi convinși, că hainele vă costează mult mai ieftin ca în trecut. Fiind stofa scumpă, priviți calculația și măsurile de lipsă și îndală veți afla câtă stofă vă lipsește pentru costumul D-Voastre.

Grosimea peptului	84 86	88 90	92 94	96 98	100 102
Lungimea pantolonilor	92 94	96 98	100 102	104 106	108 110
câți centi metri	210 220	220 230	230 240	240 250	260 270

Dacă e grosimea
peptului dela 102—112 centi 310
metri 332

" " 110—120 " 310
330

Cele mai mari
persoane 130—140 " 350

Având praxă din Berlin, Paris, London, New York etc. cu garanție primesc spre lucrare orice haine: engleze, franceze, după modelele cele mai noi, precum și specialități militare și preoțești. Prețurile de lucru se fac dela 800 până la 1500 Lei, după mărime și calitatea stofei. Str. Grădinei Nr. 3. vis-a-vis de Biserica catolică.

VASILE BOROȘ

„CRAINA“
INSTITUT DE CREDIT, COMERȚ ȘI INDUSTRIE SOCIETATE PE ACȚII TEREGOVA
CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului „CRAINA“ din Teregova sunt invitați la

I-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Teregova, la 25 Martie 1928, ora 3 p. m., în localul institutului.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea adunării generale și designarea notarului și a doi acționari pentru verificarea procesului verbal.
2. Bilanțul anual. Raportul Consiliului de administrație și al Consiliului de cenzori. Darea absolutului pe anul 1927.
3. Distribuirea beneficiului net.
4. Dispozițiuni referitoare la întregirea capitalului la suma de 1,500.000 conform statutelor.
5. Normele de funcționare pentru Consiliul de administrație și funcționarii institutului.
6. Alegerea Consiliului de cenzori.
7. Eventuale propuneri.

Teregova, la 4 Martie 1928.

Consiliul de Administrație.

ACTIVA	CONTUL BILANȚ 1 IUNIE—31 DECEMBRIE 1927		PASIVA	
Cassa în numerar	81.123		Capital societar	1,000.000
<i>Portofoliul cambial:</i>			Fond de rezervă	23.988
a) cambii de bancă	763.950		Fond cultural	1.982
b) cambii ca acoperire ipototecară	248.500	1,012.450	Depuneri spre fructificare	252.703
Imprumut de Cont-Curent	274.399		Diverși creditori	6.550
Mobiliar	15.000		Interese transitoare	53.907
			Profit curat	43.862
	1,382.972			1,382.972

DEBIT	CONTUL PROFIT ȘI PERDERI		CREDIT	
Interese de depuneri	12.073		Interese dela împrumuturi	69.013
Salare	52.500		Provizioni și alte venituri	80.867
Spese de birou	39.101			
Impozite	2.344			
Profit curat	43.862			
	149.880			149.880

Teregova, la 31 Decembrie 1927.

Petru Stoichescu m. p.
director executiv

Nicolae Grama m. p.
cassar

Pentru contabilitate:
Petru Loga m. p.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Ing. Petru Fotoc m. p.
președinte

Dr. Al. Morariu m. p. **Dr. P. Nemoianu** m. p. **Ilie Sârbu** m. p. **R. Boldea** m. p. **I. Orzescu** m. p.

Ioan Grozavescu m. p. **Pavel Ghimboasă** m. p. **Dimitrie Stoichescu** m. p.

Petru Hoge m. p. **Ing. Șt. Bornuz** m. p. **Ioan Szal** m. p.

Subsemnatul Consiliu de Cenzori, am examinat și revăzut conturile prezente și le-am aflat în deplină consonanță cu registrele institutului.

Teregova, la 24 Februarie 1928.

Toma Suru m. p. **V. Petrovicu** m. p. **Dimitrie Rădac** m. p. **Traian Bona** m. p.

Traian Paica m. p. **Ion Stoichescu** m. p. **Ing. Vizantie Murgu** m. p.

„SEBEȘANA“ CASSĂ DE PĂSTRARE PE ACȚIUNI IN CARANSEBEȘ.**Convocare.**

P. T. Domnii acționari ai Cassei de păstrare „SEBEȘANA“ din Caransebeș se convoacă la a

XXVI-a Adunare generală ordinară,

care se va ține Joi în 22. (douăzecișidoi) Martie 1928 la 11^{1/2} ore a. m. în localitatea Institutului (Piața Unirei) cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghiere despre gestiunea anului 1927 și aprobarea bilanțului.
2. Propunerea direcțiunii și decizie asupra distribuției profitului curat.
3. Darea absolutului pe anul de gestiune expirat.
4. Emiterea alor doi acționari pentru verificarea procesului verbal luat în această adunare.
5. Modificarea unor paragrafi din statute.
6. Sortarea alor doi și alegerea alor trei membri din direcțiune precum și a unui membru în comitetul de supraveghiere.
7. Eventuale propuneri.

Caransebeș, la 29. Februarie 1928.

N. B. Vot decisiv în adunarea generală au numai acei acționari, cari au depus la cassa institutului în orele oficioase până Luni în 19 Martie acțiunile lor. Acțiunile se pot depune spre acest scop și la oricare institut, care e membru la „Solidaritatea“, precum și la filialele lor; în acest caz însă avizul despre depozitare al institutului respectiv trebuie să sosească la noi tot până Luni în 19 Martie 1928. Femeile se pot reprezenta numai prin astfel de plenipotențiați, cari încă sunt acționari introduși în registrul institutului cu trei luni înainte de adunarea generală. Minorenii și persoanele juridice se reprezintă prin reprezentanții lor legali.

ACTIVA	CONTUL BILANȚ		PASIVA	
Cassa	570888	Capital societar	300000	
Portofoliul cambial	7759012	Acționari emis. VIII-a	671311	1471311
Debitori	1388102	Fond de rezervă	288000	
Efecte proprii	30748	Fond de rez. pt. creanțe dubioase	100000	
Mărfuri	92285	Fond de penziune	205054	593054
Edificiile institutului	350000	Depuneri spre fructificare		5719582
Diverse conturi debitoare	582029	Bănci și reescont		23.0949
Mobiljar	1	Dividende nereclamate		55528
		Diverse conturi creditoare		36192
		Poziții tranzitoare)		154621
		Report din anul 1926	20000	
		Net în anul 1927	351828	371828
	10773065			10773065

SPESE	CONTUL PROFIT ȘI PERDERE		VENITE	
Interese	1296021	Profit reportat din anul 1926		20000
Salare	437200	Interese la împrumuturi	484306	
Impozite și spese	224877	Interese la efecte proprii	7887	492193
Profit	371828	Chirii		192000
		Proviziuni		1625733
	2329926			2329926

Caransebeș, la 31. Decembrie 1927.

Pentru contabilitate:

DIRECȚIUNEA:

Antoni Grosseck m. p.
procurist — contabil autorizat

Dr. Nicolae Ionescu m. p. director executiv **Filip Pop m. p.** **Virgil Ciocchina m. p.** director de bancă **Gheorghe Albulescu m. p.**

Traian Țuneș m. p. **Gheorghe Sperlea m. p.** **Dr. Trifon Lația m. p.** **Stefan Nicolice m. p.**

L-am revădit și aflat exact.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIERE:

Samson Crisciu m. p. președinte **Nicolae Simeria m. p.** **Patrichie Radoiu m. p.** **Gheorghe Franțescu m. p.**

Redactor responsabil: Nicolae Cornean

Tiparul și editura Tipografiei diecezane în Caransebeș